U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatelů: **a) D. M.**, **b) H. M.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu navrhovatelů na vydání předběžného opatření ze dne 25. 6. 2018, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelů proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2018, č. j. 9 Ad 12/2018 – 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatelé se dne 25. 6. 2018 obrátili na Městský soud v Praze s návrhem označeným „*Návrh na vydání předběžného opatření podle ustanovení § 38 odst. 1 et seq. správního soudního řádu*“, jímž se domáhali, aby soud podle § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) rozhodl o vydání předběžného opatření, kterým by žalovanému celkem osmi výroky uložil povinnosti, resp. zakázal chování popsané v bodě 73 návrhu. Návrh přitom navrhovatelé rubrikovali poukazem na řízení vedené u městského soudu pod sp. zn. 6 A 83/2017.

[2] Městský soud návrh odmítl v záhlaví označeným usnesením. Nezbytnou podmínkou vyhovění návrhu na vydání předběžného opatření podle § 38 odst. 1 s. ř. s. je existence návrhu na zahájení řízení. Předběžné opatření může být správním soudem vydáno výhradně v průběhu soudního řízení, nikoli před jeho zahájením nebo po jeho skončení. Navrhovatelé svůj návrh spojili s řízením vedeným jimi u městského soudu pod sp. zn. 6 A 83/2017, které však bylo skončeno usnesením ze dne 23. 1. 2018, č. j. 6 A 83/2017 – 93. Předmětné usnesení nabylo právní moci dne 6. 2. 2018. Městský soud uzavřel, že návrh na vydání předběžného opatření je nepřípustný, neboť nebyl dříve ani

spolu s ním podán návrh na zahájení řízení, resp. řízení, s nímž navrhovatelé svůj návrh spojili, bylo pravomocně skončeno ještě před jeho podáním.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Navrhovatelé (dále jen „stěžovatelé“) brojili proti usnesení městského soudu kasační stížností. Tvrdili, že napadené usnesení je ve flagrantním nesouladu s jejich ústavně garantovanými právy a že se jedná o věc dosud neřešenou v judikatuře Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost je podle stěžovatelů přípustná i tehdy, pokud napadené usnesení závisí na vyřešení otázky, která není konzistentní s ústavním pořádkem.

[4] Návrh na vydání předběžného opatření stěžovatelé předložili „do“ pravomocně ukončeného řízení sp. zn. 6 A 83/2017. V dalším písemném vyjádření odkázali na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2018, č. j. 5 As 47/2018 – 305, v němž je uvedeno, že stěžovatelé uhradili poplatek 2.000 Kč a kasační soud měl za to, že tento poplatek uhradili za návrh na vydání předběžného opatření, nikoliv za kasační stížnost. Stěžovatelé byli přesvědčeni, že splňují všechny podmínky pro vyhovění návrhu na předběžné opatření podle § 38 s. ř. s. Návrh ve věci sp. zn. 6 A 83/2017 podali účelně a účinně. Poukázali také na další řízení vedená městským soudem, v nichž podali návrhy na vydání předběžného opatření.

[5] Zbývající část argumentace stěžovatelů směřovala k otázce splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a k výkladu pojmu organizovaný zločin, jehož se měly dopustit úřední osoby veřejné správy. S ohledem na níže popsaný procesní postup nepovažuje Nejvyšší správní soud za účelné tuto argumentaci podrobně rekapitulovat.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení a shledal, že nejsou splněny.

[7] Stěžovatelé napadli kasační stížností usnesení, jímž městský soud rozhodl o návrhu na vydání předběžného opatření. Takové rozhodnutí je rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o návrhu na vydání předběžného opatření, je podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. nepřípustná (viz např. usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 – 35, č. 762/2006 Sb. NSS).

[8] Jakkoliv si lze představit situace, kdy by i rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření samo o sobě mohlo představovat zásah do práv navrhovatele, stěžovatelé v nyní posuzované věci nepředložili žádnou argumentaci, proč by se Nejvyšší správní soud měl od svého dříve vysloveného názoru o nepřípustnosti kasační stížnosti odchýlit (srov. přiměřeně usnesení ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 As 250/2018 – 19, nebo rozsudek ze dne 31. 7. 2018, č. j. 1 Ads 140/2018 - 44). V nyní posuzované věci je navíc zjevné, že

stěžovatelé nesplnili procesní podmínky pro vydání rozhodnutí o předběžném opatření, neboť návrh na jeho vydání spojili s řízením, které již bylo v té době pravomocně skončeno. Tuto skutečnost sami v kasační stížnosti potvrdili. Odkaz na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 47/2018 – 305 tento závěr nijak nevyvrací, neboť předmětným usnesením soud zastavil řízení o kasační stížnosti pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, přičemž 2.000 Kč, které stěžovatelé uhradili, vyhodnotil jako platbu za rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření v řízení před Nejvyšším správním soudem, které soud vydal dne 5. 4. 2018, č. j. 5 As 47/2018 – 129.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Pro úplnost soud podotýká, že nerozhodoval o žádostech stěžovatelů o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, neboť s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti pro nepřípustnost by takové rozhodnutí bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Z důvodu odmítnutí kasační stížnosti pro nepřípustnost soud nerozhodoval ani o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu